

7 ΙΟΥΝΙΟΥ 2025

Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς
(Ψυχασάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων
εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου.

Θεοδότου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ. Σεβαστιανῆς ὁσίας,
Παναγῆ ἱερέως (τοῦ Μπασιᾶ, †1883).

* * * * *

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακατασκευάσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ**). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

**[Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·**

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...]

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Πα

N^{Πα} ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
ει σα α α κου ου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κου ου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ει σα κου σον μου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

K^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

H^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ^ας του προ φα σι ζεσθαι προ φασεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε
φα λη ην μϛ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυτων

Α^{Πα} κουσονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθητα ο στα αυτων πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ^{Δι} ε ^{Πα} πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π^M ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλεπόν και ουκ ην ο επι γινώσκων με

Α ^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ εστιν ο εκ

ζη τω ωντην ψυχη ην μου

Ε ^{Πα} κε εκραξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελπισ μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ ^{Πα} υσαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κραται ωθησαν υπε ρε με

Ε ^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα θαι αι τω ο νο μα τισου

Ε ^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσ μοι

Ε ^{Πα} ^Μ κ βα θε ων ^{Πα} ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σακουσον της φω νη ης μου

Γ ^{Πα} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νηντηςδε η σε ω ωςμου

Ἰστῶμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τῆς Ὑκτωήχου γ'.

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Ο ι Μα ρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ουκ ηρ νη σαν το σε

ουκ α πε στη σαν α πο των εν το λων σου ταις αυ

των πρε σβει ει αις ε λε η σον η μας

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν

ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ χη μ ε πι

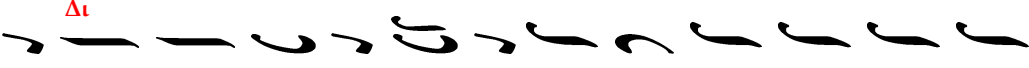
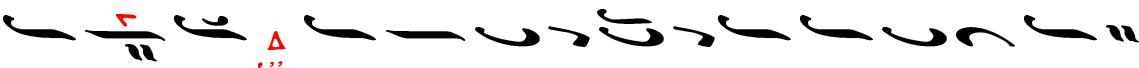
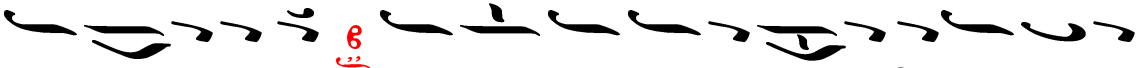
τον Κυ ρι ον

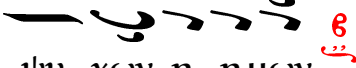
Ο ι μα ρ τυ ρη σαν τες δι α σε Χρι στε πολ λας βα

σα α α νους υ πε μει ναν πρε σβει αις Κυ ρι ε και

ευ χαις αυ των παν τας η μα ας δι α φυ λα α ξο ον

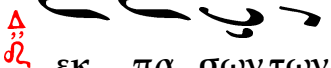
Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
Ο
 ι α θλο φο ροι Μαρ τυ ρες και ου ρα νο πο

 λι ι ται
 ε πι γης α θλη σαντες πολ λας βα σα α

 νους υ πεμειναν
 και τε λει ον α πε λαβοντον στε φα

 νον εν ου ρα νοι οις ι να προ σβευ ω σιν υ περ των

 ψυ χων η ημων

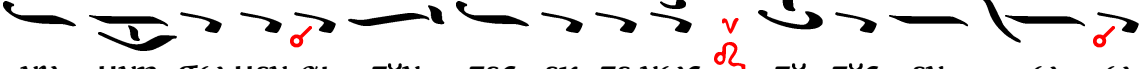
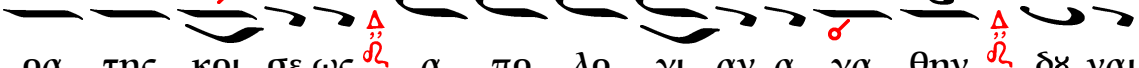
Καὶ τῶν Κεκοιμημένων γ΄.

Ὁ ἐν Ἑδὲμ Παράσεισος. Ἦχος Νη ς

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σων των

 α νο ο μι ων αυ τς
Τ
 ων απ αι ω νος ση μερον νε κρων α παν των κατ

 ο νο μα
 με τα πι στεως ζη σαν των ευ σεβως
 μνημην

 τε λον τες οι πι στοι
 τον Σω τη ρα και Κυ ρι ον
 α

 νυ μνη σω μεν αι τς τες εκ τε νως
 τς τς εν ω ω

 ρα της κρι σεως
 α πο λο γι αν α γα θην
 δσ ναι

 αυ τω ω τω Θε ω ημων
 τω πα σαν κρι νον τι

την γην της δε ξι ας αυ τς ς πα ρα στα σε ως τυ
 χον τας εν χα ρα εν με ρι δι ι Δι και αι αι ων
 και εν Α γι ων κλη ρον φω τει νω και α ξι
 ς γε νε εσθαι της ς ρα νι ς Βα σι λει ας αυ τς

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

παν τες οι λα οι

Ο τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ βορ τς εκ πρι
 α με νος και θα να τω σθ θα να τς τς πι κρς εκ
 λυ τρω σα με νος η μας και ζω ην την αι ω νι ον
 πα ρα σχων τη α να στα σει σθ η μιν παντας α να α
 παυ σον Κυ ρι ε τς κοι μη θεν τας ευ σε βως η εν
 ε ρη η μοις η πο λε σιν η εν θα λα σση Η εν
 γη η εν παν τι το ο πω βα σι λεις τε ι ε
 ρεις αρ χι ε ρεις μονα στας και αι μι γα α α δας
 εν η λι κι α πα ση πα γγε νει και α ξι
 ω σον αυ τς της ς ρα νι ς Βα σι λει α ας σθ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου

με ε νει εις τον αι ω να

Τη εκ νε κρων ε γερ σεις Χρι στε σ κε τι ο

θα να τος κυ ρι ευ ει των θα νον των ευ σε βως

δι ο αι τς μενεκ τε νως τς σς δς λς α να παυ

σον εν αυ λαις σς και εν κολ ποις Α βρα αμ τς εξ

Α δα αμ με χρι ση με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα

θα ρως πα τε ρας και α δελ φς ημων φι λς ο

μς και συγγενεις α παντα αν θρω πο ον τα τς βι σ

λει τς γη σαν τα πι στως και προς σε με ε τα στα α

αν τα πο λυ ει δως και πο λυ τρο πως ο Θε

ος και α ξι ω σον τς σ τς της σ ρα νι σ Βα

σι λει α ας σς

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

^{Νη}
Θ ρη νω και ο ο δυ ρο ο μαι ο ταν εν νο
 η σω τον θα α α α να α α α τον και ι δω εν
 τοις τα αφοις κει ει με ε νην την κατ ει κο ο να
 α θε ε ου πλα σθει σαν η μι ιν ω ω ραι ο
 ο ο τη η η η τα α α μορ φο ον α δο ο
 ξον μη η ε ε ε χου σα α αν ει ει ει ει δος
 ω του θαυ μα α τος τι ι το πε ε ρι η η μας του
 το γε γο νε μυ στη η η η ρι ι ι ι ον πω ως πα
 ρε δο ο ο θη η η μεν τη φθο ο ρα πω ως συ νε
 ζε ευχ θη μεν τω ω θα να α α α τω ο ο
 ον τως θε ε ου προ στα α ξει ως γε ε ε γρα
 α α α πται του πα α ρε χον το ος τοις με τα
 στα α σι την α να α πα α α αυ σιν

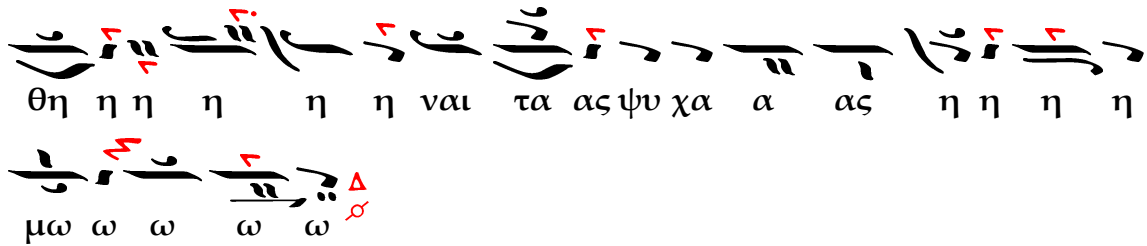
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

^{Πα}
Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τῶ ὧ ὧς αἰ αἰ ὦ ὦ ὦ νᾶς τῶν αἰ ὦ ὦ ὦ
νων α α α μην

Τ^{Πα}ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α
ρθε ε ε νε ^{Δι}τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο
ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο
νωσ εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε
νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο
η ηλθεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ
σει θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε
νο ο με ε νος α ανθρωω ω ποσ δι ι η η η
η μας ^{Κε} ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων
τε ^{Δι}μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι
φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο
ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη
πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η

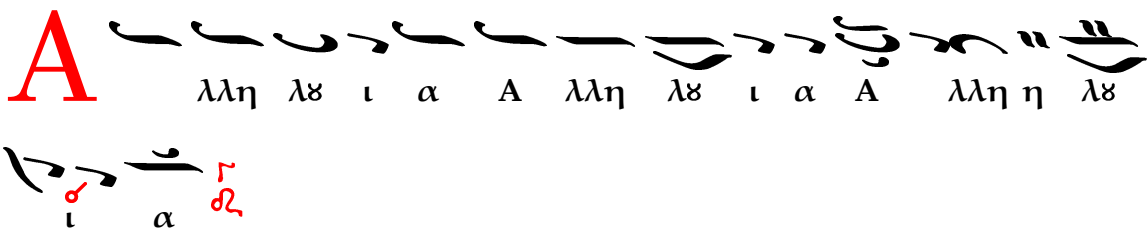

Ἄνευ εισόδου.

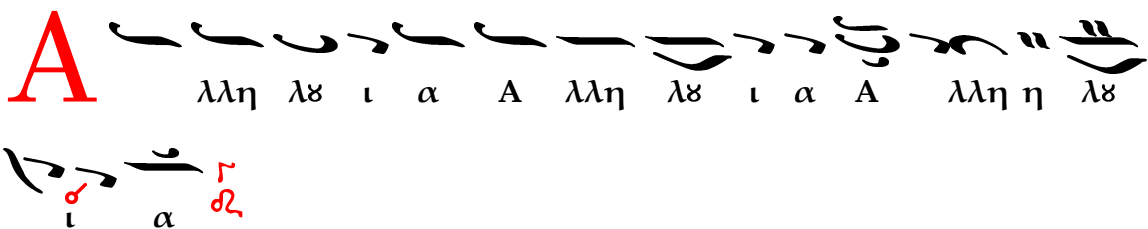
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα· Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανού, ἁγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν·

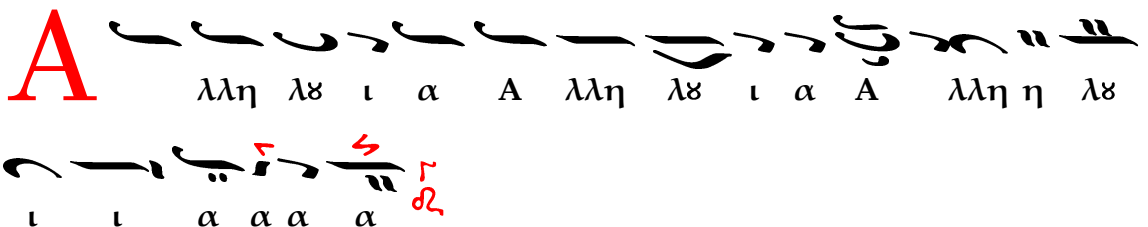
Ἦχος πλ. Γα ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ' 5)

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ. ρλδ' 13)

Εἶτα εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἁγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

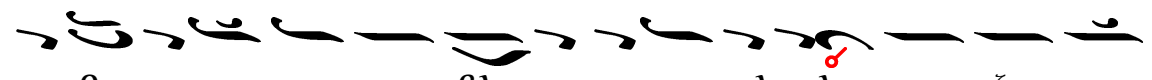
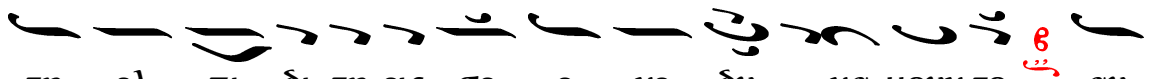
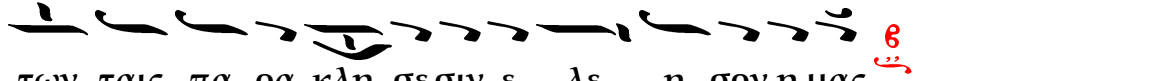
ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

Μαρτυρικόν.

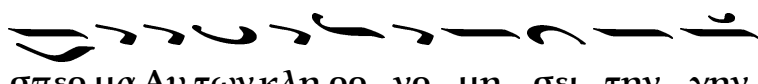
Ἦχος

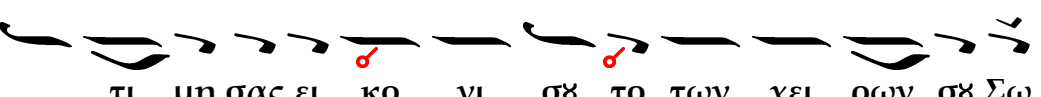
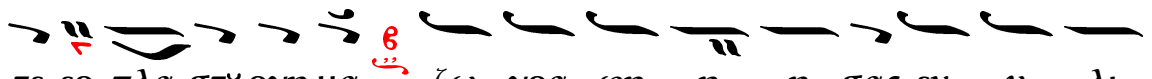
Ο^Μ
Σταυ ρος σου Κυ ρι ε τοις Μαρ τυ σι γε γο νεν

ο ο ο πλον α ητ τη τον ε βλε πον γαρ τον προ κει με

νον θα να τον και προ βλε πον τες την μελ λου σαν ζω ην

τη ελ πι δι τη εις σε ε νε δυ να μουν το αυ

των ταις πα ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μας

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, και το

σπερ μα Αυ των κλη ρο νο μη σει την γην

Ε
τι μη σας ει κο νι σθ το των χει ρων σθ Σω

τε ερ πλα στθ ργη μα ζω γρα φη η η σας εν υ λι

κη μορφη της νο ε ρας 8 σι ας το ο Ο μοι ω μα
 ης και κοι νω νον με κα τε στησας θε με νος των ε πι
 γης κα ταρ χειν με τω αυ τε ξ8 σι ι ω Λο γε δι
 ο ο Σω τερ τ8ς δ8 λ8ς σ8 εν Χω ρα ζων των εν σκη
 ναις Δι και ων α να πα αυ σον

Ἔτερον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
 κα τα
 σκη νω σ8σιν εν ται αις αυ λαις σ8
I να μοι το α ξι ω μα της των λοι πων ζω ης δι ι
 α κρινηται κη πονεν τη Ε δεμ παν τοι οισ ω ρα ἱ
 σμενον φυ τοις ε φυ τευσας λυ πης και με ρι μνης ε λευ θε
 ρον με το χον θει ας ζω ης ι σα γ γε λον ε πι γης
 μι κτο ον με τα ξας δι ο ο Σω τερ τ8ς δ8 λ8ς σ8
 εν Χω ρα ζων των εν σκη ναις Δι και ων α να πα αυ
 σον

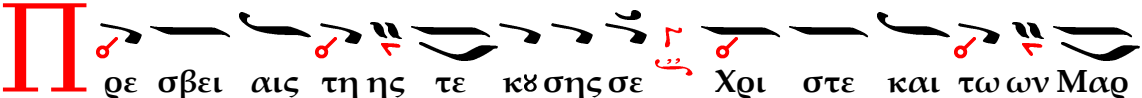
Ἦχος Πα

Πα
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα Δι
 Α ρ χη μοι και υ πο στα α σις Πα το πλα στου ρ γον σου
 γε ε γο ο ο νε προ ο στα α α α γμα βου λη
 Δι Πα
 θεις γαρ εξ α ο ρα του ου τε και ο ρα της με ζω
 ον συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη θεν μου το
 Δι Πα
 σω ω μα δι ι ε ε πλα α α α σας δε δω κας
 δε μοι ψυ υ χην τη θει ει α α σου και ζω ω
 ο ο ποι ω ω εμ πνεε ε ευ σει δι ο Σω τηρ
 του ους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ω των
 εν σκη ναις δι και ω ω ν α να α α πα α α αυ
 σον

Ἦχος Κε

Χ
 Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α μην

 ρε σβει αἰς τῆς τε κῃσῃς σε Χρῖ στε καὶ τῶν Μαρ
 τυρῶν σθ Ἀ πο στο ο λων Προ φη των Ἰ ε ραρ
 χων Ο σι ων καὶ Δι καὶ αἰ ων καὶ παν των
 των Ἀ γι ι ων τῃς κοι μη θεν τας δα λῃς σθ α
 να παυ σο ο ον

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
 Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

* * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ

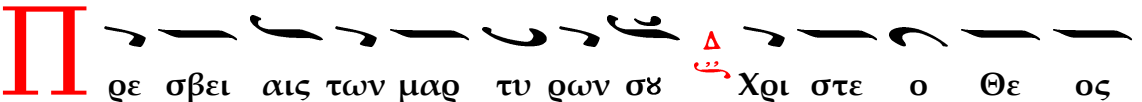
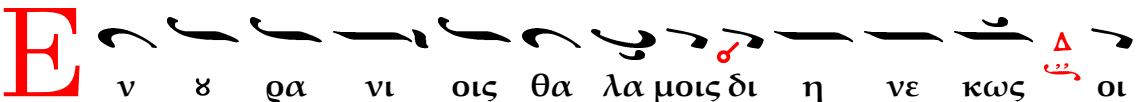
Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν παρόντα Νεκρώσιμον Κανόνα, οὗ ἡ
 ἀκροστιχίς·

Ἐκτον προσευδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας. Ἦχος Δι-Θ

 ρε σβει αἰς των μαρ τυρῶν σθ Χρῖ στε ο Θε ος
 α να παυσον τας ψυ χας των δα λων σθ

 ν ς ρα νι οἰς θα λα μοις δι η νε κως οἰ
 γεν ναι οἱ Μαρ τυρες δυ σω πῃ σι σε Χρῖ στε ς

εκ γης με τεστησας ⁶ πι στς αι ω νι ων α γα θων τυ

χειν α ξι ω ω σον ⁶

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται ^Δ

K α τα κο σμη σας τα παν τα ζω ον μι κτον ^Δ με

σον μεν τον αν θρωπον ^Δ τα πει νο τη τος ο μ ^Δ

και με γε θς ε πλα σας ⁶ δι ο τας των δ λων σ ψυ χας

Σω τερ α να πα αυ σον ⁶

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

T ς Πα ρα δει σς πο λι την και γε ωρ γον ^Δ κατ

αρ χας με Ε τα ξας ^Δ πα ρα βα ντα δε την σην ^Δ

ε ντο λην ε ξω ρι σας ⁶ δι ο τας των δ λων σ ψυ χας

Σω τερ α να πα αυ σον ⁶

Θεοτοκίον.

K αι νυν και α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην ^Δ

Ο εκ πλευ ρας δι α πλα σας Ευ ας το πριν ^Δ την
 η μων προ μη το ρα ^Δ εξ α χρα ντ ς σα γασ τρος ^Δ σα ρ
 κα πε ε ρι βαλ λε ται ^Θ δι ης τ ς θα να τ ς την ι σχυν Α
 γνη δι ε λυ υ σεν ^Θ

Ὡδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος. Ἦχος ^Π ^Δ Δι - ς

Π ρε σβει αις των μα ρ τυ ρων ς ^Δ Χρι στε ο Θε ος
 α να παυσον ^Δ τας ψυ χας των δ ς λων ς ^Δ
Ν ο μι μως η θλη σαν οι σοι ^Δ Μα ρ τυ ρες Ζω ο
 δο τα ^Δ και στε φα νω της νι ι κης ^Δ κο σμη θεν τες πα
 ρα ς ^Θ τοις με τα στα σι πι στοις ^Δ αι ω νι αν λυ τρω
 σιν βρα βευ ς ς σι ^Θ

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
 ται ^Δ

Π αι δευ σας προ τε ρον πολ λοις ^Δ τε ρα σι και ση
 μει οις ^Δ ε με τον πλα νη θε ε ντα ^Δ επ ε σχα των

σε αὐτόν ^ε κε νώ σας ὡς συμπαθὲς ^Δ καὶ ζή τη σάσευρες
καὶ δι ε σωώσας ^ε

^Δ ὁ ξα Πα τρι καὶ Υἱ ὡ καὶ Ἀ γι ὡ Πνευ μα τι ^Δ

^Ρ ε ὀ ντων ἀ στα τον φθο ραν ^Δ τῶς πρὸς σε δι α

βαντας ^Δ ἐν σκη ναις αἰ ὡ νι ι οῖς ^Δ κα τοι κειν χαρ μο

νικῶς ^ε ἀ ξι ὡ σον Ἀ γα θε ^Δ δι καὶ ὡ σας πιστεῖ τε

καὶ χα ρι ι τι ^ε

Θεοτοκίον.

^Κ αὶ νυν καὶ ἀ ει ^Δ καὶ εἰς τῶς αἰ ὡ νας τῶν αἰ

ὡ νων ἀ μην ^Δ

^Ο υκ ε στιν ἀ μεμ πτος ὡς σύ ^Δ πα να γνε Θε ο

μη τορ ^Δ μο νη γαρ ἐξ αἰ ὡ ὡ νος ^Δ τον Θε ον τον α

λη θη ^ε συ νε λα βες ἐν γαστρι ^Δ τῶ θα να τῶ λυ σα ντα

την δυ να α μιν ^ε

Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα Καθίσματα. Ἦχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνη προστασία μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

ᾠδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις. Ἦχος

Π ρε σβει αἰς των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δσ λων σθ

Σ ο φι ας μει ζονος δει κνυ ων γνωρισμα και της

πε ρι τα δω ρα πο λυ τε λς Δε σπο τα χρη στο

τη τος τας των Μαρ τυ ρων χο ρει ας τοις Α γγελοις

συν η ριθ μη η σας

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Α φρα στς δο ξης σθ τυ χειν α ξι ω σον τς προς

σε με τα σταν τας εν θα Χρι στε των ευ φραι νο με

ων ε στιν η κα τοι κι α και φω νη κα θα ρας

α γαλ λι α σε ε ως

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

 μνϝ ντας προ σδε ξαι το θει ον κρατος σϝ ϝς εκ

γης προ σε λα βϝ τεκ να φω τος τϝ τϝς ερ γα ζο με

νος της α μαρ τι ας την α χλυν εκ κα θαιρων Πο

λυ ε λε ε ε

Θεοτοχίον.

 αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των αι

ω νων α μην

 ο χει ον αχραντον να ον πα να μω μον κι βω

τον πα να γι αν παρ θε νι κον το πον α γι α

σματος σε καλ λο νην τϝ Ι α κωβ ο Δε σπο της

ε ξε λε ξα α το

Ὡδὴ ε΄.

Τῷ θείῳ φέγγει σου. Ἦχος Βου

 ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σϝ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δϝλων σϝ

Ως ο λο καρπω σις ι ε ρα και ως α
παρ χη της ανθρω πι νης οι Μαρ τυ ρες φυ σε ως τω δε
δο ξα σμε νω προ σα νε χθεν τες Θε ω η μιν την σω
τη ρι αν α ει βρα βεν 8 8 σι

Αι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται

Της 8 ρα νι 8 δι α γω γης της δι α νο
μης των χα ρι σμα των α ξι ω σον Δε σπο τα τ8ς προ κοι
μη θεν τας πισ τ8ς οι κε τα ας σ8 πα ρε χων των πται
σμα των την α πο λυ τρω ω σιν

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ομο νος φυ σει ζω ο ποι ος το της α γα
θο τη τος ο ντως α νε ξι χνι α στον πε λα γος τ8ς τε
λει ω θεν τας της Βα σι λει ας της σης α ξι ω σον
Οικ τιρ μον μο νε α θα να α τε

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ι σχυς και υ μνη σις ο εκ σθ Δε σποι να τς
κο σμδγεννη θεις και σω τη ρι α ε γε νε το τοις α
πολ λυ με νοις εκ των τς Α δς πυ λων ρυ ο μενος
τς πι στεισε μα κα ρι ζο οντας
Ῥδῆ στ'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. Ἦχος Δι-Θ.

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος
α να παυσον τας ψυ χας των δς λων σθ

Σ ταυ ρω προ ση λς με νος των Μαρ τυ ρων τς χο
ρς προς σε αυ τον συ νη γα γες μι μς με νς το
πα θος σθ Α γα θε δι ο σθ δε ο με θα τς προς
σε ε με τα σταντας δι α να πα αυσον

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται

Α φραστωτη δο ξη σθ ^Δ ο ταν ελ θης φο βε ρος
^ε κρι ναι τον κο σμον α παν τα ^Δ εν νε φε λαις ευ δο κη
σον Λυ τρω τα ^Δ φαι δρως υ πα ντη σαι σοι ^Δ ςς εκ
γη ης προ σε λα βς πι στως δς λς ςς σθ ^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ
Π η γη ζω ης πε φυ κας ^Δ εν αν δρει α θε ι κη ^ε
πε πε δη με νς Δε σπο τα ^Δ ο ε ξα γων τς δς λς
σθ τς προς σε ^Δ πι στως εκ δη μη σαν τας ^Δ εν τρυ
φη η Πα ρα δει σθ κα τα σκη νω ω σον ^ε

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην ^Δ

Ε ις γην α πε στρα φη μεν ^Δ πα ρα βα ντες τς Θε ος ^ε
την ε ντο λην την εν θε ον ^Δ δι α σθ δε Πα ρα θε νε
προς ο ρα νον ^Δ εκ γης α νυ ψω θη μεν ^Δ την φθο
ρα αν τς θα να τς εκ τι να ξα αν τες ^ε

Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.

Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν, τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὥδῃν, τό, Ἀλληλούϊα.

Ὠδὴ ζ'.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον. Ἦχος πλ. β' Δι-θ.

Π ρε σβει αῖς των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δδ λων σθ

Λ υ τρω θεν τες τω σω αι μα τι οι Μαρ τυ ρες της

πρω της πα ρα βα σε ε ως ρα ντι σθεντες δε τω ι δι

ω αι μα τι την σην σα φως ει κο νι ζσ ισφαγην

ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων ημων

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Θ ρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε κρω σας Λο

γε ζω αρ χι κω τα α τε τς εν πι στει δε κοι μη θεν

τας προσ δε ξαι τα νυν υ μνσ ντας και λε γον τας Χρι

στε ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ο ψυ χω σας με τον ανθρωπον φυ ση μα τι θει

ω θε αρ χι κω τα α τε τς με τα σταντας Βα σι λει

ας Δε σπο τα της σης α ξι ω σον ψαλ λειν σοι Σω

τηρ ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Υ περ τε ρα πα σης φυ σε ως Πα να μω με γε

γονας συλ λα βς σα Θε ον τον συν τρι ψα ντα τς θα να

τς πυ λας και μοχ λς συν θα λα σαντα ο θεν σε Α γνη

υ μνο λο γῶ μενοι πι στοι ως Θε ο μη το ο ρα
Ὡδὴ ἡ.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις. Ἦχος Δι-Θ

Π ρε σβει αῖς των μαρ τυ ρων σᾶ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δα λων σᾶ

Σ τα θε ρως τῆς α γω νας ε πι ι δει ξα με νοι

τω της νι κης στε φα νω κα τε ε κο σμηθη τε Μαρ τυ

ρες Χρι στᾶ α θλο φο ροι κραυ γα ζον τες σε υ πε ρυ

ψᾶ ῶ μεν εις παν τας τῆ ρς αι ω νας

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Ι ε ρως τῆς τον βι ον α πο λι ποντας πισ τῆς και

προς σε τον Δε σπο την με τα α χω ρησαν τας δε ξαι προ

ση νως α να παυ ων ως ευ σπλαγ χνος σε υ πε ρυ

ψᾶ ῶ ντας Χρι στε εις τῆ ρς αι ω νας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

N υν εν γη των πρα ε ων παν τας αυ λι ξε σθαι
 τς προ κε κοι μη με νς Σω τερ ευ δο κη σον πι στει
 τη εις σε δι και ω σας και χα ρι τι σε υ πε ρυ
 ψς ν τας εις παν τας τς αι ω νας

Θεοτοχίον.

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α μην

M α κα ρι ζω μεν παν τες σε Παμ μα κα ρι στε
 την τον Λο γον τον ο ντως ο ντα μα κα ρι ον σα ρ κα
 δι η μας γε γο νο τα γεν νη σα σαν ον υ πε ρυ
 ψς μεν εις παν τας τς αι ω νας

Ὁ εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν
 ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ
 ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος π̣ Δι-Θ

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σς Χρι στε ο Θε ος
 α να παυσον τας ψυ χας των δλ ων σς

Ε λ πῖς Μαρτυρῶν χορῶς ἐνευρώσῃ ^ε και πρὸς τὴν
σὴν ἀγαπήν διὰ πυρῶς ἐπτερώσῃ ^ν τῶν μελλόντων
τῷ τοῖς προτύπωσάσῃ ^Δ τὴν μησαλευόμενὴν ο
ντως ἀναπαύσιν ἡς τῶς μετὰ σταντας Ἀγαθὲ τυχεῖν
ἀξιῶσόν ^ε

Α ἰψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνελίσθησόν
ται ^Δ

Λ ἀμπράσκει αὐτὴν τυχεῖν ἐλαμψεως ^ε τῆς σῆς Χρι
στε τῶς πιστεῖ μετὰ σταντας ἐνδοκησόν ^ν τὴν ἐν κόλποις
Ἀβραάμ ἀναπαύσιν ^Δ μόνος ὡς ἐλεημῶν τῷ
τοῖς δωρῶμενος καὶ τῆς αἰωνίδας ἀξίων μακα
ριότητος ^ε

Δ οἷα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι ^Δ

Ο ὧν τηφύσει χρηστός καὶ εὐσπλαγχνός ^ε καὶ θε
λήτης ἐλεῶς εὐσπλαγχνίας ἡ ἀβυσσός ^ν ὡς ἐκ
τοῦ πᾶσι τῷ τῆς κακῶς ὡς ^Δ καὶ σκιάς τῷ θα

να τῷ Σωτῆρι μετῇ στησας ἐθακάτα λαμπρῶς το
φῶς τῷ τῷ κατὰ τὰ ἄξον

Θεοτοχίον.

Καὶ νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τῶν αἰώνων αἰ
ώνων ἀμην

Σκηνην ἀγίαν Ἀγνή γινώσκωμεν καὶ κίβω
τον καὶ πλακάσει τὸ νομῆτης χαρίτος διὰ σὺ γὰρ
ἀφῆσιν δὲ δώρηται τοῖς δὲ δικαίωμένοις δι
ατῷ αἱματος τῷ σώματι τῷ θέντος ἐκ τῆς σῆς γα
στρός Παύλω με

Ὁ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος πλ. Δι-Θ

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον οὐ τοῦ
μα Ἀγγέλων ἀτενίσαι ταῦτα διὰ σου δὲ
Πανᾶ γενωραθηβροτοῖς Λογὸς σεσαρκωμένος
ὁν μεγαλυνόντες συνταῖς σου ῥα νικαῖς ἡσυχασταῖς
σε μακάριζομε ἐν

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Ἦχος πλ. β. Γα ρ

Ὁ βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δσ
λω ων σσ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η

τη και πλαστηκαι Θε ε ω η η μων
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τειχοςκαι λι με να ε χο μεν και πρεσβυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Ὁ διάκονος τὴν ἔκτενῃ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

* * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια.

Ἦχος **λτος** Βου **ς**

Μ^{B8} ε τα πνευ μα α των δι και αι ων τε τε λει
ω με ε νων τας ψυ χας των δα λων σω ω τε ρ α να
παυ σον φυ λατ των αυ τας εις την μα κα ρι αν ζω
ην την πα ρα σοι φι λανθρωπε

Ε^{B8} ις την κα τα παυ σιν σκ Κυ ρι ε ο που
πα αν τε σ οι α γι οι σκ α να παυ ο νται α να πα
αυ σον και τας ψυ χας των δα λων σκ ο τι μο νο ς υ
πα ρχει ς α θα να το ς

^{B8}
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
^{B8}
Σ υ ει ο Θε ος η μων ο κα τα βας εις α
α δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη
με ε νων αυ τος και τας ψυ χας των δα λων σδ Σω ω
τερ α να παυσον
^{B8}
Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην
^{B8}
Η μο νη α γνη και α χρα ντος Παρ θε ε νος η
^{Πα} ^{B8}
Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα πρε σβευ ε υ περ τδ
σω θη ναι τας ψυ χας των δα λων σδ 8 8 8 8

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι

ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

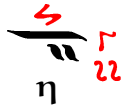
Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζῶν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Α ι ω ν ι α η μνη η η μη αι ω ν ι
α η μνη η η μη αι ω ν ι α **Αυ των** η μνη
μη

τρὶς μὲ τέλος: αι ω ν ι α **Αυ των** η μνη μη η η

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * * * *